

БОРБА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет
и Окръжния комитет на Отечествения фронт
В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XVII бр. 64 (1513)

В. Търново, събота, 27 май 1961 г.

Цена 20 ст.

ЮРИЙ ГАГАРИН НАВСЯКЪДЕ ЖЕЛАН ГОСТ

Навсякъде, откъдето мина тия дни великият син на Съветската страна, първият космонавт Юрий Гагарин, хиляден народ го приветства сърдечно, братски.

Незабравими мигове, преживяха гражданите на Самоков, почиващите в Боровец, кооператорите от Боровски район на 22 май. Така щастливи бяха те! Видяха Гагарин, в който пътуваше пионерът на полетите в Космоса, бе отрупа с цветя. Дъждът не помрачи голямата радост на жителите на града.

„Слава на светската наука!“, „Слава на КПСС!“, „Привет на Юрий Гагарин!“ — с такива възгласи жителите на Пловдив посрещнаха на 23 май тъй дългоочаквания гост. На стокиладния митинг Юрий Гагарин бе тържествено обявен за почетен гражданин на Пловдив.

Навсякъде по пътя за София трудещите се спираха работа и искрено приветстваха скъпия гост. Чрез него те изразяваха великата си любов и признателност към могъщия Съветски съюз, към КПСС.

Не ще забравят никогато този миг кооператорите от ТКЗС „Методий Шатаров“ — с. Варвара, Пазарджишки окръг. Те разговаряха с героя и си направиха снимка с него.

Признателният и гостоприемният български народ отрупа героя с много подаръци.

За изключително проявен подвиг и в знак на всенароден признателност Президентът на Народното събрание удостои Юрий Гагарин със званието „Герой на социалистическия труд“ на Народна република България и с най-високото отличие — орден „Георги Димитров“. На тържественото събрание в София първият летен космонавт в света бе обявен за почетен гражданин на нашата Столица.

На другия ден скъпият гост присъствуваша на възторжената многолюдна манифестация в Столицата. Съвкупно деноуничието, което носи неговото име.

Възторжено и топло бе посрещнат на 25 май Юрий Гагарин в Пърдим и Плевен — градът на руската бойна слава. В речта си произнесена на многолюдния митинг Гагарин подчерта, че в боевете за град Плевен при освобождаването на България от турско робство дружба междо руския и българския народ става още по-крепка.

Той бе обявен за почетен гражданин на града.

На стокиладния митинг във Варна първият космонавт бе обявен за почетен гражданин на града.

След това скъпият гост разгледа курорта „Дружба“, „Златните пясъци“. Вълнуваща бе срещата с чуждестранните журналисти, почиващи в Международния дом на журналистите.

Вчера сутринта Юрий Гагарин продължи срещите си в гр. Варна, след което, сърдечно изпратен, заминува за Ст. Загора. В 9 часа и три минути сребристата птица кацна на летище Ст. Загора. Придружен от секретаря на ЦК на БКП Борис Велчев и зам. председателя на Министерския съвет Живко Живков, през Ст. Загора и Казанлък Юрий Гагарин се изкачи на легендарния връх Столетов. Навсякъде по пътя бяха излезли хиляди посрещачи, които възторжено приветстваха скъпия гост.

На Столетов връх — героят дойде, за да се поклони пред пращката на героите. И тук хиляди трудещи се от Габровски и Търновски окръзи възторжено приветстваха скъпия гост.

Отново на път. В 14.10 часа от летище Ст. Загора Юрий Гагарин отпътува за Столица, където в дома на Българо-съветската дружба се срещна с членове на Съветското посолство, с членове на Общонародния комитет за БСД и други. Срещна се и с военноморски служители от Столицата.

Слаба туристическа дейност се провежда и в Държавния завод за захар в Горна Оряховица, фабрика „Вагрянка“ — Павликени, от селските туристически дружества в селата Карансен, Сухиндол и Ресен.

Задачата сега е в чест на II конгрес на БТС, който се открива днес в гр. Пловдив, ръководствата на туристическите секции в предприятията, учреденията, ДЗС и МТС, в училищата да организират широко масово излетна дейност, още повече наситена с идейно-политическа и съдържателна работа, допринасяща за комунистическото възпитание на трудещите се и учащите се. В редовете на БТС трябва да се привлекат колкото се може повече трудещи се. За изпълнението на тази задача трябва да се заловят всички.

Да превърнем туризма в Търновски окръг в още по-масово движение за опознаване на красивото Отечество, за осигуряване на осмислен културен отпочив на трудещите се и младежите.

Историческа снимка. Направена е преди излитането на Юрий Алексеевич Гагарин в Космоса

За масово туристическо движение в окръга

Няма по-добро средство за култивиране чувство за любов към Родината от нейното опознаване. Неудържим е възторгът пред красотата на планинските вериги, на бистрите езера, на красивите градове и села. Миле ли човек край азовирните стени и електроцентралите, край огромните заводи и фабрики, сърцето му се изпълва с гордост, че е съвременник и участник в голямата социалистическа строителство.

Народът ни винаги е бил близо до родната природа. В най-тежките времена на своята история той е намирал в Балкана убежище и защита. Не случайно от балканските селища е думвал пламъкът на борбата за свобода и за национална независимост, против фашистката робия. В цялото народно творчество Балканът е възят като закрилник на борбата за свобода — хайдушките и партизаните.

И в нашия окръг има много обекти и места, които говорят за героичното минало и партизанското движение — за героичните подвизи на Горнооряховския и Габровско-Севлиево партизански отреди, за четите на поп Харитон и Бачо Киро, хаджи Димитър и Стефан Караджа, Филип Тотю и много други. Има и много красиви кътове за отпочивка като азовир „Ал. Стамболийски“, Прохода на републиката, в „Чумерна“, хижа „Болуш“, хижа „Грамадица“ и други. Тези места се посещават от много трудещи се. Туризмът навлиза в техния бит.

Сега в редовете на БТС в окръга са обхванати 25,980 работници, служители, кооператори и ученици, от които 13,563 са само работници, служители и трудещи от кооперативните поля. Много от тях участвуват в туристически мероприятия, устройвани от туристическите секции и дружества.

Туристическата секция при Градския промишлен комитат във В. Търново, подпомогната от профсъюзната организация

и комсомолското дружество, устройва много излети, екскурзии и походи. Излети и екскурзии организират туристическите секции и в други предприятия.

Особено добре се развива туристическото движение в много училища. Туристическата секция при Втора политехническа гимназия — Търново, която съществува през 1960 г. героичния преход Тимок — Емине, вече трети път е национален първенец. Добра дейност имат пионерите — туристи в Ново село, Килифарево и други.

Има обаче предприятия и училища в нашия окръг, където туризмът не е станал достояние на всички. Той не се практикува масово.

Във фабрика „В. Мавриков“ — Търново работят много младежи и девойки. Те се нуждаят от развлечения и активен отпочив, който може да им се предложи в излетите, походите и екскурзиите. Но по вина на ръководството на туристическата секция не се организират такива мероприятия.

Слаба туристическа дейност се провежда и в Държавния завод за захар в Горна Оряховица, фабрика „Вагрянка“ — Павликени, от селските туристически дружества в селата Карансен, Сухиндол и Ресен.

Задачата сега е в чест на II конгрес на БТС, който се открива днес в гр. Пловдив, ръководствата на туристическите секции в предприятията, учреденията, ДЗС и МТС, в училищата да организират широко масово излетна дейност, още повече наситена с идейно-политическа и съдържателна работа, допринасяща за комунистическото възпитание на трудещите се и учащите се. В редовете на БТС трябва да се привлекат колкото се може повече трудещи се. За изпълнението на тази задача трябва да се заловят всички.

Да превърнем туризма в Търновски окръг в още по-масово движение за опознаване на красивото Отечество, за осигуряване на осмислен културен отпочив на трудещите се и младежите.

Възторжен народен празник

ПЕЙ И ЛИКУВАЙ, ВДЪХНОВЕНА МЛАДОСТ!

Майска свежест по улиците и площадите на окръжния град! Тя идва от сребристите капчици на утринната роса, от водрия полъх на майския ветрец. Слънцето разкъсва черните облаци, залива с ярка светлина потънали в празнична украса град.

Градът се пробужда да празнува, да ликува, да разпортува своите просветни и културни постижения. ...

Голямо от знамена — трицветни, червени, сини, се задава по улица „Г. Димитров“ към площад „Девети септември“. Тръгват колоните на възпитаниците от най-старото средно училище във В. Търново „Кирил и Методий“, начело с портретите на Кирил и Методий, на Марис, Енгелс, Ленин, на Димитър Благоев и Георги Димитров.

Редят се колоните на училища и културни институти. Десетки митинжки ръчички вдигат високо разтворената книга с нашето родно А. Бе. Ве. Звучи тържествено песента:

„Върви, народе възрождени, към свети бълнини върви!“

От трибуната ръководителите на окръга и града, между които са членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков, секретарят на Окръжния комитет на БКП Цоньо Цонев, членове на Бюро на Окръжния комитет на БКП Атанас Трайчев и Радул Минчев, просветни дейци, махат приветливо към ликуващите колонии.

Музика, песни, акордеони сред гиздавите танцьори, които излизат хоро пред трибуната и във вихъра на танца отминават. ...

Екот на маршови стъпки. Тръпне земята от гордия марш на курсантите от ВВУ „В. Левски“. Белите редици на бъдещите командири приветствуват ръководителите с българско „ура“.

Стегнати редици на библиотечни работници от Окръжната библиотека. Читалнищни дейци. Артисти от Държавния народен театър. Самодейци. Пак учащи се. Представители на вечерната гимназия.

„Пей и ликувай, вдъхновена младост!“, „Напред! Наука е силата“, — пее хорът на народното читалище „Надежда“.

В утрото на 24 май старинният Свищов осъмна празнично вземел.

Свищов, градът, в който най-напред думна факелът на народните читалища, градът на Алеко Константинов, Николай Павлович и на редица възрожденци, празнува не само светлия празник на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат.

Неспойните и пестроцветните колонии на хилядите ученици се устремява към Червенния площад. Часът е десет. На трибуната заемат места другарите Д. Туджаров, секретар на Окръжния комитет на БКП, секретарите на Градския комитет на БКП Атанас Аков и Стефан Панов, ректорът на ВФСИ проф. д-р Милко Русенов, просветни и културни дейци, орденосици. Откъм белокаменната сграда на ВФСИ се задава колоната на възпитаниците на училището „Кирил и Методий“. Гръмна оркестър и над площада се понася познатата от детство

загрозваща мелодия „Върви, народе възрождени, към свети бълнини върви!“

В тазгодишната манифестация има нещо ново. То се чуе в лозунгите, които звучат, като отчет пред Партията за напредването и за онова, което се прави. То се вижда в маските на пионерите от началните училища „Д. Благоев“ и „Сакелариевич“, които славят успехите на съветската наука и първия в света космонавт и герой на Съветския съюз — Юрий Гагарин.

С много възторг преминават колоните на Политехническата гимназия „Алеко Константинов“, възпитаните в своите редици спелни борец-ремисист Адалберт Антонов — Мачика. С бодр крачка манифестират своите успехи и средношколците от Политехническата гимназия „Н. П. Вапцаров“ — всички облечени в пестри народни дроби. Минават и курсистите от Икономическия техникум „Г. Димитров“. Повече от 75 години тазилука на икономическо образование

подготвя квалификацията на кадрите за страната.

С много радост преминават в студентите и студентките от ВФСИ, гордостта на Свищов. В своето 24 годишно съществуване това културно огнище е дало на Родината близо 4,000 дипломирани специалисти в областта на счетоводната и финансовата отчетност. В Института сега се готвят за живота 1,000 редовни студенти и 600 задочници. ...

Свищов, градът, който преди повече от едно столетие отвори вратите на първото българско читалище, достойно празнува светлия празник.

Получиха се информации за възторжени манифестации и празненства на 24 май от много места в окръга.

В с. Сухиндол е чествувал тържествено 90-годишнината на народното читалище „Трезвено“, което получава орден „Кирил и Методий“ — I степен. Величествени са били тържествата в Горна Оряховица, Елена, Павликени, Овча Могилка, Долна Оряховица, Върбича, Беляковец — навсякъде в окръга.

На 25 май в залите на „Балкантурист“ — Търново се е състоял абитуриентският бал за Първа политехническа гимназия „Кирил и Методий“.

Получиха се информации за възторжени манифестации и празненства на 24 май от много места в окръга.

В с. Сухиндол е чествувал тържествено 90-годишнината на народното читалище „Трезвено“, което получава орден „Кирил и Методий“ — I степен. Величествени са били тържествата в Горна Оряховица, Елена, Павликени, Овча Могилка, Долна Оряховица, Върбича, Беляковец — навсякъде в окръга.

На 25 май в залите на „Балкантурист“ — Търново се е състоял абитуриентският бал за Първа политехническа гимназия „Кирил и Методий“.

РАЗКОШЕН ВЕНЕЦ НА УПОРИТ ТРУД

За концерта на най-добрите танцови колективи от окръга заговориха не само близките на самодейците от Свищов, Поликраище, Горна Оряховица и Павликени, но и всички търновци.

В празничния ден над 240 самодейци-танцьори, премесени в пестроцветни костюми, дойдоха да покажат своето въздушно изкуство.

Бързо се изпълват местата в летния театър.

Ръченица изпълнява обединеният младежки танцов състав на фабричните „Победа“ и „В. Коларов“ — В. Търново. Заграват момичетата в ритъма на кръшната мелодия. Те си гният сложните движения на краката, но мъжният танц е прекъснат. На сцената вихрено се понасят в букет танцьорките, които славят разцъфтяха със своята младост и красота. Още с първия танц сърцата на зрителите са спечелени.

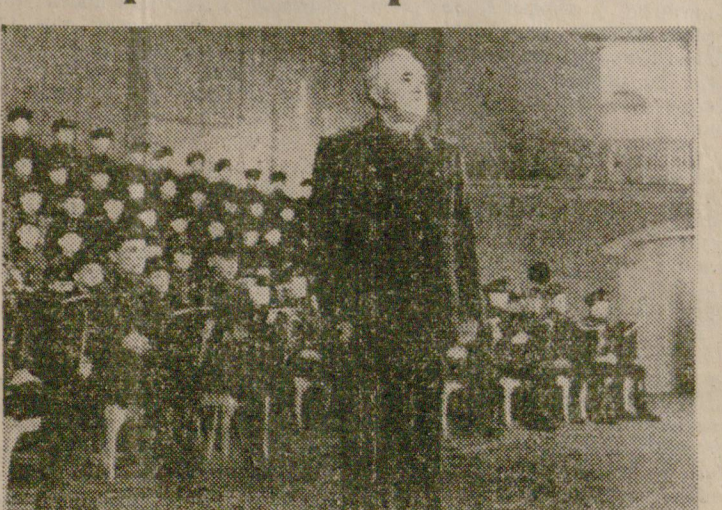
Танкуват самодейците от с. Виноград

Снимка: Ив. Воденичаров

На сцената един след друг се в „Панагурска сюита“ са се редуват съставите. Любуват модичите от Горна Оряховица.

ПРЕД ГОСТУВАНЕТО НА АНСАМБЪЛА НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

Очаквани с нетърпение пратеници на дружбата

Снимка на ансамбъла.

Около 20 души от хористите, оркестрантите и танцьорите от ансамбъла са носители на аванието „Заслужил артист“.

По време на Великата Отечествена война на СССР ансамбълът е бил разделен на естери групи, които непрекъснато са изнасяли концерти на фронта на линия. Не са били редки случаите, когато ансамбълът е изнасял програмата си непосредствено преди атаката, след което войниците са елизили в боя с песните на ансамбъла. По време на войната ансамбълът е дал няколко убити и ранени.

Гостуването на ансамбъла на Съветската армия във В. Търново ще бъде изключително културно събитие. Оптимистичните жизнерадостни и бойни песни и танци се превръщат в триумф на съветското изкуство. Трудещите се от В. Търново и окръга с нетърпение и трепетна радост очакват скъпите братя — гости, за да се насладят от тяхното очарователно и прекрасно изкуство.

подполк. Л. КАНТАРЕВ

Оживяват ситните крайдунавски хора в изпълнение на свищовци. Плавност и красота в старинния котленски танц „Мърдото“ показаха студентите от Свищов, за да дойде редът на вихреното „Дайчово“, изпълнено от младите самодейци при читалище „Исуса“ във В. Търново.

Пленителната мелодия с мотиви от равна Добруджа похва на сцената гиздави добруджанци, чиято забравен спускат ресни като житни класове. Плавните движения на момите от свилоточната фабрика „В. Коларов“ сякаш ни пренесоха сред полюшналите пшенични блокове.

Динамиката и сложността на българския танц намери израз в изпълнението на популярните „Копанци“, които бяха изпълнени в танцови сюити от самодейците на Горна Оряховица, Свищов, В. Търново.

Концертът завърши с „Асеновска ръченица“ на горнооряховските танцьори.

Първият по рода си концерт на най-добрите танцови колективи в окръга бе разкошен венец на упоритата работа на ръководители и самодейци и скъп дар за грижите на Народната власт за разцвѣта на самодейното изкуство.

В героичните дни преди 17 години ПО ПАРТИЗАНСКИТЕ ПЪТЕКИ

Спомени от Георги МАРКОВ

„ТАСЛАДЖА“! Това име стана свято за трудещите се от окупацията. В нашата нова история то бе записано с алената кръв на смеи чада на народа. В началото на м. май 1944 г. Горнооряховският партизански отряд проведе успешна акция в с. Горски Сеновец. Това бебси полицията и жандармерията. Изпадна в дива ярост от нанесения им удар, те се вдигнаха на бойна нога, искаха на всяка цена да разкрият и унижат отряда.

Срещу смелите народни синове се подготвяше организирана акция. Многочислена всяка, жандармерия, полиция и мобилизирани селяни на 29 май започнаха свирепа атака. Към обед на 30 май отрядът е открит. Запързва се жестоко и неравна битка. В продължение на две седмици повече от 5,000 войници, жандармеристи и полици се борира срещу 77 народни партизани — смелци. Образуван е железен обръч от фашистките изверги. Срещу бойците от отряда е съсредоточен картечен и минохвърчагач огън. Помощта и авиация. Въпреки всичко това, никой от партизаните не пада духом. Те напират сили, пробиват обръча и се изтеглят. В гората, където бе открит отряда, остават само петима народни синове: Стоян Н. Стоянов от с. Горна Студена, Стоян Г. Минчев от с. Бреговица, Марин Димитров от с. Горски Сеновец, Георги П. Шабов от с. Карасен и Иван Г. Чанев от с. Дебелец, загинали героически в борбата с неравния враг.

Въоръжената акция на фашистката власт срещу Горнооряховския партизански отряд бе голяма. През времето от 29 май до средата на м. юни на различни места в окръга загинаха общо 28 народни партизани и почти толкова ятаци и помагачи. Макар и мъртъй те и днес живеят. Техните имена озаряват пътя на към социализма, и комунизма. Техният подвиг ни вдъхновява в борбата за мир и правото дело на комунизма.

Утре на „Тасладжа“ ще се стекат трудещите се от окръга за да почегат паметта на загиналите и величieto на делото на Горнооряховския партизански отряд.

Никога няма да забравя първата си среща с партизаните от Горнооряховския партизански отряд и поръченията, които съм изпълнявал по-късно като ятак. Налагаше се често пъти да проявявам голяма маневреност, да излизам денем на полето, за да предам храна, нощем в горите и пак денем да се връщам в къщи. Фашистките управници се преставаха в изпълнение заповедите на своите господари. Край родното ми село Горски Сеновец поставяха постове, завардяха кръстоустицата мостове, чешмите. Много често организираха полицейски блокади и цялостно претърсеха домовете на прогресивните хора. Но борбата не спирала.

В къщите на ятаките Иван Трифонов и Генчо Николов пренасяхме събраните за отряда продукти. Това се налагаше тъй често, особено през есента на 1943 година и през зимата на 1944 г. тъй като

хранителните запаси на партизаните бяха открити от фашистите в близката гора. Съвременното отредът се снабди с храна благодарение устойчивостта и героизма на партизаните и бащинската помощ на комунистите и безпартийните от Чапаво, Стражица, Долна Оряховица, Бреговица, Лясковец, Драганово, Сушица, Дряновец, Копрявец, Камен, Нова Върбовка и др.

Властта беше озверена от това, че не можа да открие откъде са изнесени продуктите и съоръженията за скривалището. Затова обръчът се стегна още повече. Създадох се условия за незабавно провеждане замислената от командването акция в с. Горски Сеновец, за да се даде добър урок на крепителите на фашистката власт. Обаче паднаха големи снегов попреци.

През януари и февруари, през студентите зимни дни, отредът прекара в скривалището в Бреговските гори. Изхраняването му се предостави по-късно на населението от с. Чапаво под ръководството на най-добрия партизанин Стефан Недялков (Чапавец). Действително, активно участие вземаха хората от това село, особено от западната половина, където имаше човек, който да не е дал храна и подслон на партизаните. И денем, и нощем в селото имаше партизани за храна, за връзка с комунистите. Всичко това не остана незабелязано от фашистката власт. И на 30 март 1944 година полицията и жандармерията блокираха селото и откриха група партизани, които снабдяваха с храна отряда. В неравен бой с многочислен враг загинаха най-преданите партизани — любимица на отряда Стефан Недялков (Чапавец), многоуважаващият от всички прекрасен другар партизанин д-р Върбан Генчев и младият и извънредно упорит боец Илия Златев от Павликени.

По същото време бяха издадени от местни предатели и разстреляни от жандармерията край селото добрите ятаци Стефан Йорданов, Дончо Петров, Петър Донеф, Коста Колева Ковачев и Стойко Церовски. По-късно през м. юни 1944 г. в местността „Ябълково“, Каменско землище падна убит Стефан Иванов Купаров (бай Коста), а малко по-късно загина героически в бой с врага в Чапавските гори един от преданите и рядко дисциплиниран партизанин Ангел Йорданов (бай Спиро). И, ако нашият отред през тази тежка зима можа да излезе невредим, то една от най-големите заслуги за това има Чапавец, неговите другари партизани и ятаци от с. Карасен Извор (Чапавец).

През месец април отредът се премести в горите между Чапаво и Горски Сеновец. Тук щабът на отряда се зае с подробно изготвяне план за провеждане на акцията в с. Горски Сеновец. С помощта на партийната организация всяко беще най-грижливо изучено, предвидено и уточнено. Подготвени бяха и петима другари от село, които да участвуват в акцията, а след това да преминат в отряда.

Щабът определи акцията да се извърши на 5 срещу 6 май. На 4 май отредът се придвижи югоизточно от Горски Сеновец и прекара деня в Юренската гора. Рано заранта бяха изпратени наблюдатели в края на гората да следят движението по шосето Стражица — Горски Сеновец.

През целия ден се уточняваха всички въпроси във връзка с акцията. Подготвяше се сръжното, чистеха се патроните, къпеха се ранниците, дрихте, обущата, а мъжете се бръсниха. След обед се проведе партийно и ремсоюзбирание за даване конкретни указания. Напрежението, обхванало всички, растеше с всяка изминала минута. През деня беше топло, змеята беше поизсъхнала, а нивите израсли до колена. Слънцето почти се криеше на запад към Сушицките баири и ние казахме да падне здрач. Но времето вървеше бавно, мъчително. Найсетне се чу заповедта на командира: „Първа група, зоди!“.

Другарите, които трябваше да прекъснат телефонните линии и завардят шосето за с. Камен, потеглиха. Няколко минути след това тръгнаха и други две групи бойници. Походната бойна колона едва се забелязваше във вечерния здрач. Отред вървяха трима разузнавачи, следвани от щурмовата група и останалите партизани на 30 — 40 крачки една от друга. Вървяха, че всичко тук ми бе познато, аз не видях как минатие толкова бързо през полето.

Когато приближихме крайните къщи на селото, в дясно, на около 300 м от нас, се чу пушечен изстрел. Отредът незабавно залегна за изсянчане на обстоновката. След десетина минути се установи, че срещата с наши другари — партизани, които подготвяха акцията, Това разбира се, беше много нежелателно, създаде се допълнителна трудност.

Много още битки водихме с врага. По време на голямата акция на фашистката власт срещу Горнооряховския партизански отряд от 29 май до 10 юни — ден и нощ — гората ехтеше от пука от гърмежите и въпреки многочислените и добре въоръжен враг, ние пак излязохме победители. Защото с нас бе народът. Той ни подкрепяше навсякъде.

БИТКАТА КРАЙ БАЛВАН

Утре край с. Балван ще се състои честване 17-годишнината от Балванската битка, която Габровско-Севелинският партизански отряд води срещу многоброен враг в края на м. март 1944 година.

Обградени от всички страни край Балван, героичните дъщерки и синове на народа не загубват самообладание и воюват един срещу сто с фашистката папач. Даже в такъв тежък момент партизаните водят политическа работа, като апелират към войниците да се присъединят към тях, изсянчат им за какво се борят, говорят им, че е близък денят, в който ще рухне фашистката тирания и капиталистическата робия.

Коварният враг нападна и със самолети. Той покоси савидни народни чада. В битката загиват Стоян Ив. Бъчваров, Бончо М. Христов, Пенка П. Енева (Сона), Николай П. Енев и още десетина партизани. Но жертвите сплотяват оределите редове и отрядът, сплотен и единен, в воен ред пробива коордана и се измъкна от обкръжението. Брагът загуби следите му.

В Балванската битка излезе победител народната воля за свобода и нов светъл живот, с която бяха обладани народните синове и дъщерки, взели оръжие в ръка да се борят за народни правдини.

Година след година отлитат, но споменът за героизма на народните бои остава все тъй свеж в народната памет. Той ще живее във вековете.

те, а той ще гори вечно: нае ми е страх от такова нещо — грехота е на нашата вяра. — Вашата вяра аслъ е калца и който ви учи, и той е калца; кишните ги слушат ие, ония пюнах — чикара — пезевенилър. Вие тем брадните им изтъргайте — лъжат ви те вас — как дини е у нас, и райет е наш, разбериш ли? Не разбериш.

— Аз разбирам нашето, а ти разбираш вашето. Най-после правете какното? щете, ама аз ти казах, че е язък за хубавото село, щете се разбия, беим, и ще се затрие името Геран. В Лясковец паяла махала има вече, там шо блтаме — от добро не бягат хората и не си оставят къщиците и бащините огнища; аз имах борч да ти кажа, че да не ми тежи на душата грях. Аз съм стара, ти мене няма да ме потурчиш, ама за твоето добро рекох да ти кажа. Ако щеш слушай ме, а ако не щеш, прави какното те научи умът ти. Ама пак ще кажа — грехота е.

— Вашия грях аз носвам. — Недей ми се сърди, беим, аз, ако не те обичах, не щях да си отварям уста — щях да хванам, както хвях и другите. А сега съм пишиям утрито казах истината, ама вече я казах не се връща; прави ме какното щеш.

2. Духови, който вали греховете.

3. Селото Геран през 45 години действително се затри — приселени се в Лясковец, а сарите и воденицата ги сринаха околните села нм юниата, нм долна русице. Сега всичко е голя поляна и е в ръцете на български и причината е била най-вече беимата-фанатичка.

ВИНАГИ ПЪРВИ

Когато потърсих звеновода на младежкото звено от с. Вързулица Петко Петков, тоущо се бе създало.

— Няма да го намерите! — Късо отговори забързан млад кооператор. — До това време той не стои в село.

Два черни коловоза, разполагащи буйните пшеници, ни заведоха в местността „Киселец“. Търсеното звено бе там.

Сред смях и закачки работата е по-лека и спорна! 18 мотини в надпревара звънтяха в бухавия чернозем. Гледаш часовника, едва е минало обед, а 20 дк фасул е вече прекопан и всички се устремяват към други блок.

— Досега сме вързали и окопали 40 декара лозе, 48 декара кръмно и захарно цвекло, соя, слънчоглед и много други култури, — обяснява звеноводът.

Младежкото звено първо в ТКЗС завърши окопването на ранните протелиници. 3—4 дни то ще помага на бригадата, след което ще започне окопване на паревината.

Звеното на Петко Петков неведнаж е заемало челното място. Докато има младежи упорити и сръчни, като комсомолците Елена Д. Маркова, Мария Н. Попова и др. звеното винаги ще служи за показ със своя ентузиазъм и трудолюбие.

Г. Евдокимов, дописник

Образцови домове

През последните години, благодарение на широката разяснителна работа на Отечествения фронт и здравните работници при районната болница в село Овча могила, сред населението се създаде голям интерес към хигиената. Чувства се надпревара и съревнование сред кооператорите и домакините кой по-хубаво да подреди дома си и по-чисти двора и създаде културни условия за живот. В това положение голяма помощ оказва и централната хигиенна комисия при селския народен съвет. Районните хигиенни комисии редовно обхождат своите райони и техният контрол още повече насърчава хората в борбата за повече образцови домове.

Тази година много рано през пролетта започна движението за културен вид на селото. През месец март бяха обходени всички домове и проверени, след което се проведе събрания по тези въпроси в нивовите организации на Отечествения фронт. Там се даде голяма гласност на резултатите.

В района на общината табелки „образцов дом“ се появиха в Овча могила и в с. Червена. В двете села има вече 74 образцови домове.

П. Панчев, дописник

Национално съвещание по пионерската работа

На 19 и 20 май в гр. Търново се проведе съвещание по работата на градските и общинските комитети с пионерските организации. В работата на съвещанието взеха участие секретарят на Окръжния комитет на БКП Цоньо Цонев,

ЗАПОЗНАВАМЕ ВИ С ПИСАТЕЛИ, РОДЕНИ И ЖИВЕЛИ В ОКРЪГА

Васил Ив. Стоянов

„Кой каквото ще да казва ала умна съм глава“ — кой не знае това популярно стихотворение! Авторът му — Васил Ив. Стоянов — е един от заслужилите български поети за деца, автор на редица малки произведения.

Издан е „Стихотворения за деца“ 1904. „У дома и на полето“ 1906. „Искрици“ 1907. „На припек“ 1930. „Кукурку“ 1951. „Цигу-мигу“ 1955. „Познания“ 1956. „Слънчеви песни“ 1956. „Пилецето на кого е?“ 1957. „Отгледанец“ издани произведения. 1957.

Стефан Дичев

Един от първата редица на по-младите белетристи, който разказва в широк епични платна, е роден в Търново, през 1920 г. Учил е в родния си град в Бърненската политехника в Чехословакия и в Юридическия факултет на Софийския университет. Загърщава като доктор по държавните и икономическите науки.

Участвувал е в строителството на ТЕЦ „Република“. „За свободата“ е първият му роман в две части, който завоюва високото отличие „Лауреат“ на Димитровска награда.

Сега работи върху нов роман „Александър Македонски“.

Серафим Северняк

Той е един от най-младите творци на словото. Роден е в с. Горна Липница, учи в родното си село, във В. Търново и във Филологическия факултет на Софийския университет.

Своята литературна дейност започва от рано. Разкази пише още като ученик. Първата му книга е „Стопани“, излязла през 1953 година. По-късно издава „Своя хора“ и „Десет разказа“.

Серафим Северняк вижда социалните конфликти в дълбочина, разказва увлекателно с тъпък усет към битописанието.

ничи повсечето от които от пет десетилетия насам третият страници на букварите и читанките.

Васил Ив. Стоянов е роден през 1880 г. в Търново, но дълги години живее и твори във В. Търново. Загърщава педагогическо училище в Шумен (Коларовград). После учителствува. „Пролет“ е първото му произведение, отпечатано в сп. „Звездина“ от 1900 г. Първата си книга „Стихотворения за деца“ издава през 1904 г. През 1911 г. постъпва на работа в Търново.

Издан е „Стихотворения за деца“ 1904. „У дома и на полето“ 1906. „Искрици“ 1907. „На припек“ 1930. „Кукурку“ 1951. „Цигу-мигу“ 1955. „Познания“ 1956. „Слънчеви песни“ 1956. „Пилецето на кого е?“ 1957. „Отгледанец“ издани произведения. 1957.

Серафим Северняк

— Дете е още, беим, нали знаеш, че и ние сме били такива. Колько пъти съм си затудяла очите с престилката. Големият ми брат, каквото си е и досега щегобия като знаеще, че ме е срам, все с това ме сърдеше: „Ние наша Злата на еди кого си ще я дадем, той й взел вчера китката“, тъй аз — божурни хвърлях и — беж във; тъй ме отгърваше. — Деца. — Сега — изни, да иде, че да не дойде някой (с кобицата!). — Имаше няколко булки навременни, та на тръгн сели. То не ми влязва в работата, ама пак ще попитам, ще се бавят ли много тука момичетата — и моята вюна е тук, че да кажа на майка й да не й се наядва барем, да иде сама да бели платната, че ако останат, ще се захвабят.

— Днес цял ден са тука, а може и утре — догдети не дойдат мусафирите.

— Да кажа барем, като ме питат майките: те се изпознали ли. — Ще турчат пак ня...

1) Който не иде да кажа баба, носел кобицата вместо тога и сабата, нм го видя с кобицата, ала кама е работата и тога час тргна.

в-к „БОРБА“
Стр. 2 бр. 64 от 27. V. 1961 г.

